

NA WERELDOORLOG II

De heropbouw en bloei van de Wellingtonrenbaan was vooral het werk van Baron VAXELAIRE, van Maurice BAUWENS en - last but not least - van Max DUGNIOLLE.

Na de ontmijning van de gronden werd spoedig werk gemaakt van het herstel van de piste en de bouw van de omheining.

De N.M.K.N. stond een miljoenenlening toe met het oog op de heropbouw.

Op 11 april 1947 werd de "eerste steen" van de nieuwe renbaan gelegd in aanwezigheid van de Ministers DE MAN & VAN ACKER en van Burgemeester SERRUYS.

Reeds op 2 augustus 1947 konden de eerste na-oorlogse koersen doorgaan. Er waren in totaal toch 16 koersen in 1947.

Architect van de Renbaan was de Oostendenaar FOBERT. Architecturaal gezien zijn de renbaangebouwen een typisch product van de vroegste na-oorlogse periode : een soort verweekt functionalistische art-deco.

De bouw van een Koninklijke Tribune (voltooid in 1955), bleek een onvoldoende troef om van onze vorsten fervente koersgangers te maken.

X X X

Na het overlijden van Max DUGNIOLLE(1966) zette diens weduwe zijn werk verder, bijgestaan door Pierre BEAUDUIN en Maurice VAN DEN DRIESSCHE.

Mevrouw DUGNIOLLE overleed in juli 1970 en werd op haar beurt opgevolgd door Fernand PEETERS.

X X X

De drafbaan

Sedert 1971 beschikt de Wellington ook over een moderne drafbaan (trotting). Daartoe werd op 27 augustus 1970 een nieuwe maatschappij "Wellington Trotting" (voorz. E. SMOLDERS) opgericht.

De werken werden in 1970 aangevangen en op zaterdag 26 september 1970 greep de "eerste steenlegging" plaats door Burgemeester J. PIERS en Schepen J. FELIX (N.B. : 1970 was een verkiezingsjaar). De eerste administratieve secretaris was Jef Klausing (1970-1971).

De feestelijkheden gingen gepaard met een drafmeeting en een "Gentlemen's Drive". De grote promotor en tevens de architect, was J. VERGRACHT. De werken werden uitgevoerd door de N.V. SECOVA (VAN BIERVLIET).

De piste, 20 m breed, werd aangelegd met 6.000 TON tufo-aarde, een lavahoudende aardesoort uit de streek van Napels. Die aarde heeft de voordelen absorberend, vast en elastisch te zijn.

De bochten van de piste werden halleud aangelegd, kwestie van in de bochten snelheid te kunnen houden.

Door het aanbrengen van a-giorno-verlichting werden koersen bij avond mogelijk.

De "Nachten van het Paard"

In het kader van de drafrennen startte men in september 1973 met een nieuw initiatief; de "Nachten van het Paard".

Dit waren en zijn nog steeds totaalspectakels waarin "het paard" centraal staat : stuntwerk te paard, tornooien, carroussel van de rijkswacht, dressage... verder stoeten en optochten doorheen de stad, folkloristische manifestaties, volksspelen, vuurwerk, en centraal natuurlijk de drafrennen.

Dit alles uiteraard bedoeld als promotie voor de Renbaan.

De "Nachten" kenden een wisselend succes en soms speelden regen en storm als echte spelbrekers.

1978

Anno 1978 werd de "Société Royale des Courses d'Ostende" ontubeld in een v.z.w. "Hippodroom Oostende" en een N.V. "Koninklijke Renvereniging Oostende".

Eerstgenoemde heeft Jules VOSS als voorzitter, de tweede vereniging Charles DECROP.

VOSS' taak behelst vooral het eigenlijke renwezen.

DECROP is verantwoordelijk voor het beheer van de onroerende goederen.

1983 JUBELJAAR

Het 100-jarig bestaan van de renbaan ging niet onopgemerkt voorbij.

Alle locale en nationale bladen wijdden de nodige aandacht aan dit heuglijk feit.

Voor de gelegenheid werd een speciaal logo bedacht : 2 horizontale banden van elk 6 lijnen onder elkaar waarover een groep galopperende paarden (ontwerp Johan GOEKINT).

We vinden het terug op alle folders van de koersen, op stickers, op vlaggen waarmee in de zomer '83 Wapenplein, Leopold II-laan en renbaan bevestigd werden.

Er was een etalagewedstrijd en de onvermijdelijke uitgifte van locale munt, dit keer "50 rijder" genaamd.

De Raad van Beheer van de Renbaan liet een luxueus gedenk-album verschijnen.

ENKELE VERZAMELTIPS

De Wellingtonrenbaan is potentieel een interessant onderwerp voor verzamelaars van "Ostendiana" :

Er zijn de ontelbare prentkaarten, de programmafolders, maar vooral toch de affiches. De vooroorlogse, meestal van de hand van Alexandre Clarys waren echte juweeltjes van toegepaste kunst. Maar ook de na-oorlogse zijn artistiek niet te versmaden.

Raymond ART ontwierp deze van 1959, 1963, 1964, 1966 & 1967; Willy Bosschem deze voor 1956, 1957, 1958 & 1965; W.P. LATESTTE deze van 1955.

Bronnen - Literatuur

- Kronieken in de locale weekbladen 1883-1983

- D. DEMOOR, Paardekoers te Oostende in 1830, in De Plate, dec. 1976, p. 11.

- O. VILAIN, Langs 't hard zand, 1973. ("De paardekoers" en "Renbaan" p 133-135; 136-140)

- Y. VYNCKE, Oostende in oude prentkaarten, 2 delen.

- N.N., Hippodroom Wellington is honderdjarig, in Tips, 10 maart 1983, p. 4.

- (A. DESWAEF-BOELS, J. GUILLEMIN & T. STORME), Wellington Hippodroom Oostende 1833-1983, Oostende, 1983.

Nobert HOSTYN

HET ALBUM "WELLINGTON HIPPODROOM OOSTENDE 1833-1983" IS TE VERKRIJGEN AAN DE BOEKENSTAND VAN "DE PLATE" (750-).

WAT IS DE GROOTSTE MENSELIJKE DRANG ?

Prof. John DEWEY (1859-1952), de bekende filosoof, psycholoog en opvoedkundige schreef ergens dat de mens 8 menselijke drangen kent, nl.

1. Gezondheid en behoud van zijn leven
2. Voedsel
3. Slaap
4. Geld en dingen die hij voor geld kan kopen
5. Een leven hiernamaals
6. Sexuele voldoening
7. Het welzijn zijner kinderen
8. Gewichtigheid.

Bij het antwoord op de vraag wat de belangrijkste menselijke drang is, staat men wat verstoerd bij de mening van DEWEY, namelijk dat "GEWICHTIGHEID" de belangrijkste menselijke drang is. Met goed na te denken moet men DEWEY wel gelijk geven. Hoevelen zetten hun gezondheid, hun voedsel, hun slaap, hun fortuin, enz. niet op het spel om gewichtig te zijn. Men hoeft maar te kijken naar zakenlieden, politiekers, kunstenaars, sportlui en ook naar de heel eenvoudige mens, die er soms alles voor over heeft om toch iets meer te zijn dan "gewone mens". Zo kan het verklaard worden dat er toch zoveel verenigingen in maatschappijen bestaan, waarvan de brave bestuurslui er inderdaad alles, hierboven van 1 tot 7 opgesomd, voor over hebben, om gewichtig te zijn. Bij zakenlui en politiekers kan dit leiden tot machtswellust, bij kunstenaars tot de dolste creaties en bij sportlui tot nutteloze recordpogingen. Ja, DEWEY heeft gelijk, want wie zegt "ik ben de eenvoud zelf" doet al gewichtig.

O. VILAIN

SPOORWEGEN EN PORSELEINKAARTEN IN 1868

Even een porseleinkaart signaleren waarvan in ons "Plate-archief" een fotocopie berust (het origineel hebben we helaas niet).

Het betreft een porseleinkaart van 24,5 x 16 cm, gedrukt bij "DAVELUY, Lith. du Roi, Ostende" en getiteld :

CHEMIN DE FER
D'OSTENDE A ARMENTIERES
SECTION
D'OSTENDE A THORHOUT
INAUGUREE LE 22 MARS 1868

gevolgd door de namen van tientallen gerechten die de royale spijskaart van het gelegeneheidsbanket "aux soins de Mr. J. LANTOINE" uitmaakten. Versierd met rank en loofwerk, bloemenkorfdragende putti, de wapenschilden van België, Frankrijk, Oostende, Ieper, Thorhout en Armentieres.

G. VERMEERSCH